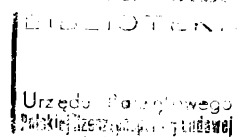

4 stycznia 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

MOI 6 7/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9475.

Kl. 21 c 24.

Oskar Nagy
(Berlin, Niemcy).

Kabel kontaktowy.

Patent dodatkowy do patentu Nr 8178.

Zgłoszono 8 czerwca 1927 r.

Udzielono 5 października 1928 r.

Pierwszeństwo: 15 czerwca 1926 r. dla zastrz. 1—12; 4 marca 1927 r. dla zastrz. 13, 14 (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 20 grudnia 1942 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest dalsze ulepszenie elektrycznego kabla kontaktowego opisanego w patencie Nr 8178 dotyczące tych kabli, których przewody są od siebie oddzielone zapomocą elastycznych wkładek izolujących.

Wspomniane wkładki są w myśl niniejszego wynalazku wykonane w ten sposób, że przy naciśnięciu kabla w dowolnym miejscu spłaszczają się o tyle, aby przewody kabla mogły się zetknąć ze sobą, przy czem wkładki te są ciągłe na całej długości kabla i są zaopatrzone w nacięcia, wykroje, lub otwory. Przewody mogą leżeć w tych nacięciach lub wykrojach, albo też mogą się znajdować w otworach wkładek

naprzeciwko siebie, tak że naciskając kabel w dowolnym miejscu można spowodować zetknięcie się przewodów kabla. W celu ułatwienia styków przewodów kabla i żeby kontakt był pewniejszy, można zaopatrzyć przewody w zgrubienia rozmieszczone w ten sposób, żeby się znajdowały naprzeciwko wcięć, wykrojów lub otworów wkładek.

W pewnych wykonaniach kabla kontaktowego w myśl głównego patentu przewody są prowadzone wzdłuż osi kabla, czyli koncentrycznie; tę zasadniczą formę można jeszcze rozwinać.

Wkładka może np. otaczać przewód lub przewody wewnętrzne kabla. Zgrubie-

nia przewodów mogą być wykonane w ten sposób, że przewody zostają śrubowo okręcone drutem. Ewentualnie sam przewód wewnętrzny może być śrubowo wkręcony i nawinięty ewentualnie na rdzeń nieprzewodzący elektryczności. Wkładka może być wykonana w postaci np. paska, taśmy lub sznura, owiniętego śrubowo około przewodu lub przewodów wewnętrznych w ten sposób, że pomiędzy poszczególnymi zwojami pozostają wolne szczeliny, umożliwiające kontakt przewodów kabla.

Zwoje śrubowo zwiniętej wkładki mogą wchodzić pomiędzy zgrubienia wewnętrznego przewodu, względnie pomiędzy zwoje śrubowo okręconego drutu i w tym przypadku średnica zwoju wkładki musi być większa od średnicy zwoju drutu. Zewnętrzny przewód może być wykonany w postaci płaszcza, składającego się z szeregu szczelnie obok siebie leżących drutów, zwiniętych również śrubowo. Pomiedzy zewnętrzny przewód i płaszcz kabla można wstawić jeszcze specjalną wkładkę np. z papieru.

Wkładka zawiera zawsze celowo jakiś materiał włóknisty, który unosi jej sprężystość w jednym albo w kilku kierunkach, częściowo lub całkowicie. Materiałem włóknistym mogą być np. nici, sznury lub tkaniny, znajdujące się wewnątrz wkładki lub na niej.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania kabla dwużyłowego.

Jeden przewód *a* przechodzi wzdłuż osi kabla i składa się z kilku drutów skręconych z sobą i nawiniętych ewentualnie na rdzeń nieprzewodzący elektryczności. Dookoła tego przewodu są nawinięte śrubowo obok siebie drut *b* i taśma *d* z miękkiej gumy lub z innego materiału elastycznego i izolującego, grubsza od drutu *b*. Zewnętrzny przewód *e* składa się z kilku drutów leżących szczelnie obok siebie i przebiegających również śrubowo, opierających się na

zwojach taśmy *d*. Pomiedzy przewodem *e* i elastycznym płaszczem *g* kabla znajduje się wkładka *f*, np. z papieru.

W stanie spoczynku taśma *d* (patrz przekrój dolnej części kabla przedstawionego na rysunku) niedopuszcza do zetknięcia się obu przewodów. Jeżeli jednak nacisnąć kabel w dowolnym miejscu, to taśma *d* rozpląszcza się i wtedy zewnętrzny przewód *e* może się zetknąć z drutem *b* owiniętym na wewnętrznym przewodzie *a*, wskutek czego obwód prądu zostaje zamknięty. Gdy nacisk na kabel ustanie, to sprężysta taśma *d* odsuwa znowu od siebie przewody kabla.

Wspomniano już wyżej, że taśma *d* zawiera materiały włókniste, najlepiej w postaci taśmy, której płaszczyzna leży w gotowym kablu równolegle do jego płaszczyzn naciskowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kabel kontaktowy według patentu Nr 8178 zaopatrzony w sprężyste i izolujące wkładki oddzielające przewody kabla, znamienny tem, że kształt i wymiary wkładki są tak dobrane, aby się spłaszczały dostatecznie przy naciśnięciu kabla w dowolnym miejscu i umożliwiały w ten sposób zetknięcie się przewodów kabla.

2. Kabel kontaktowy według zastrz. 1, znamienny tem, że wkładki rozciągają się nieprzerwanie na całej długości kabla i są zaopatrzone w nacięcia, wykroje, szczeliny, otwory lub t. p. wyżłobienia.

3. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że przewody są zaopatrzone w zgrubienia rozłożone naprzeciwko wykrojów lub t. p. wyżłobień wkładki i wchodzące w te wykroje.

4. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 i 2, którego przewody są umieszczone wzdłuż osi kabla i koncentrycznie względem niej, znamienny tem, że wkładka otacza

cza wewnętrzny lub wewnętrzne przewody.

5. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że zgrubienia przewodu otrzymuje się przez śrubowe owinięcie przewodu drutem.

6. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 — 5, znamienny tem, że wewnętrzne przewody są owinięte śrubowo drutem.

7. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 — 5, znamienny tem, że sam wewnętrzny przewód jest śrubowo owinięty na rdzeniu nieprzewodzącym elektryczność.

8. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 — 6, znamienny tem, że wkładka jest zrobiona z paska, taśmy, sznura, lub t. p. materiału, owiniętych około wewnętrznego lub wewnętrznych przewodów w ten sposób, że pomiędzy poszczególnymi zwojami powstają wolne przestrzenie umożliwiające stykanie się przewodów kabla.

9. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 — 6 i 9, znamienny tem, że zwoje śrubowo skręconej wkładki wchodzi pomiędzy zwoje śrubowo skręconego drutu, lecz mają większą średnicę od tych ostatnich.

10. Kabel kontaktowy według zastrz.

1 — 4, znamienny tem, że zewnętrzny przewód jest wykonany w postaci płaszcza.

11. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 — 4 i 10, znamienny tem, że zewnętrzny przewód składa się z wielu drutów ułożonych ściśle obok siebie i przebiegających ewentualnie śrubowo.

12. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że pomiędzy zewnętrznym przewodem i płaszczem kabla znajduje się specjalna wkładka, np. papierowa.

13. Kabel kontaktowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że wkładka zawiera materiały włókniste, które zmniejszają lub znoszą całkowicie sprężystość wkładki w pewnych kierunkach.

14. Kabel kontaktowy według zastrz. 1, 2 i 13, znamienny tem, że wkładka zawiera w sobie materiały włókniste w postaci nici, sznurów, tkanin lub t. p. materiałów, albo też jest temi materiałami osłonięta.

Oskar Nagy.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

